

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

این مجله براساس مجوز شماره ۱۳۹۵/۱۸/۳ مورخ ۲۳۷۰۸۶/۱۰/۲۶ از کمیسیون محترم بررسی نشریات علمی کشور، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دارای درجه علمی می‌باشد و براساس ارزیابی سال ۱۳۹۸ کمیسیون نشریات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دارای درجه کیفی «ب» می‌باشد.

این مجله با مجوز تاریخ ۱۳۹۲/۱۱/۱۴ به شماره ثبت ۲۳۸۳۱ هیات نظارت بر مطبوعات و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با روش علمی و گستره توزیع بین‌المللی در دانشکده هنر دانشگاه بیرجند منتشر می‌گردد.

نگارینه هنر اسلامی

صاحب امتیاز: دانشگاه بیرجند با همکاری انجمن علمی فرش ایران

مدیر مسئول: دکتر علی زارعی، استادیار دانشگاه بیرجند

سردبیر: دکتر زهرا رهبرنیا، دانشیار دانشگاه الزهراء

جانشین سردبیر: دکتر محمدعلی بیدختی، استادیار دانشگاه بیرجند

مدیر داخلی: وحیده حسامی، عضو هیأت علمی دانشگاه بیرجند

هیات تحریریه به ترتیب حروف الفبا:

دکتر مجتبی انصاری	دانشیار دانشگاه تربیت مدرس
دکتر حسین بارانی	دانشیار دانشگاه بیرجند
دکتر سید جلال الدین بصام	دانشیار موسسه آموزش عالی علمی-کاربردی جهاد کشاورزی
دکتر محمد بهنام فر	استاد تمام دانشگاه بیرجند
دکتر ابوالقاسم دادرور	استاد تمام دانشگاه الزهراء
دکتر زهرا رهیزیا	دانشیار دانشگاه الزهراء
دکتر اکبر شایان سرشت	دانشیار دانشگاه بیرجند
دکتر محمود طاووسی	استاد تمام دانشگاه آزاد اسلامی
دکتر علیرضا طاهری	استاد تمام دانشگاه سیستان و بلوچستان
دکتر ابراهیم محمدی	دانشیار دانشگاه بیرجند
دکتر حکمت‌الله ملاصالحی	استاد تمام دانشگاه تهران
دکتر حسن هاشمی زرج آباد	دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه مازندران

ویراستار فارسی: دکتر پهارک ولی‌نیا، دکتری زبان و ادبیات فارسی

وپراستار انگلیسی: دکتر زهرا حسامی، دکتری تخصصی آموزش زبان انگلیسی

ویراستار فنی: دکتر هما مالکی، استادیار دانشگاه بیر جند

زبان انتشار نشریه: فارسی

قالب انتشار: چاپی - الکترونیکی

طراح نشانه نشریه: امیرحسین حسینی

طراح جلد و صفحه آرا: عالیه قاسمی

ناشر: انتشارات چهار درخت

۰۵۶-۳۲۲۲۷۲۲۵ / نشانی نشریه و تلفن تماس: خراسان‌جنوبی، بیهق، خیابان دانشگاه، دانشکده هنر

شماره دفتر مجله: ۵۶-۳۲۲۲۷۱۷۵

پست الکترونیکی: Niamag@birjand.ac.ir

سamanه ثبت وارسال مقالات: <http://niamag.birjand.ac.ir>

نمايه‌های پايجاه‌های اطلاعاتی:

مقالات مندرج لزوماً بیانگر نظرات این مجله نیست و مسؤولیت مقالات به عهده نویسنده‌گان محترم است.
استفاده از مطالب و تصاویر مجله با ذکر مأخذ، بلامانع است.

فهرست مقالات

- مقایسه شیوه تصویرگری فرشتگان «اسرافیل، جبرئیل و میکائیل» در سه نسخه از کتاب عجایب المخلوقات و غرائب الموجودات قزوینی
زهره آقاجانزاده، علیرضا طاهری
- مطالعه و تحلیل تزیینات معماری مسکونی اوخر عصر قاجار و دوره پهلوی شهر مهاباد
اسماعیل سلیمی، جمیله صلح‌جو، حسن کریمیان
- مطالعه تحلیلی نقوش گیاهی بر آبگینه در سده پنجم و ششم هجری ایران
پریسا محمدی، سیدرضا حسینی
- مقایسه تطبیقی - تحلیلی نقش سفالینه بر دیوارنگاره‌های دوره صفویه با سفال‌های این دوره با تمرکز بر نقوش کاخ چهلستون اصفهان
محمد اسماعیل اسماعیلی جلودار، یوسف قاسمی قاسموند
- بررسی الگوهای تزیینی و روند آرایه‌های معماری بناهای دشت برخوار در دوره اسلامی
عباسعلی احمدی
- بررسی و تحلیل نقوش تزیینی سنگ قبور شهرستان دره شهر
اکبر شریفی‌نیا، طیبه شاکرمی، رؤیا ارجمندی
- بررسی الگوهای ساختاری فرم / نقش ترنج در منسوجات دوره صفوی
فائزه جان‌شاری، بهاره تقی‌نژاد
- تطابق مضماین نقوش تزیینی در دیوارنگاره‌های حمام مهدی قلی خان مشهد و سه پارچه قلمکار دوره قاجار
مریم مونسی سرخه، سارا حسین‌زاده قشلاقی
- توصیف و تحلیل پوشک جنگاوران در نگاره‌های شاهنامه ۹۵۳ هـ-ق پاریس
نفیسه زمانی، فرزانه فرخفر
- بررسی هنر آینه‌کاری در رواق دارالسیاده حرم امام‌رضاء (ع)
میثم جلالی
- واکاوی شکل‌گیری نقوش هندسی شکسته در کاشی‌کاری‌های مسجد جامع اصفهان
فاطمه قنبری شیخ‌شبانی، مریم قاسمی سیچانی
- سبک‌های تصویری غالب در نگاره‌های مرقع گلشن
خشایار قاضی‌زاده، سحر شفائی
- فهرست چکیده‌های انگلیسی

توصیف و تحلیل پوشک جنگاوران در نگاره‌های شاهنامه ۹۵۳ هـق پاریس*

(صفحه ۱۴۳-۱۲۸)

نفیسه زمانی^۱، فرزانه فرخفر^۲

۱- کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه نیشابور (نویسنده مسئول)

۲- دکتری تخصصی پژوهش هنر، استادیار دانشکده هنر، دانشگاه نیشابور

چکیده

در تاریخ سیاسی ایران، طبقه جنگاوران، همواره به عنوان یکی از طبقات مهم شمرده می‌شد. پژوهش در فرم پوشش جنگاوران، اطلاعاتی را ارائه می‌دهد که در مطالعات تاریخی و جامعه‌شناسی مفید است و علاوه بر آن در حوزه هنرهای کاربردی و نمایشی نیز به کار می‌آید. نسخه ۹۵۳ هـق موجود در کتابخانه ملی پاریس، از جمله نسخی است که با ابعاد بزرگ و درشت‌نمایی در ترسیم فیگورها، توسط زیبده‌ترین نگارگران خلق شده و بیشترین تعداد نگاره‌های آن مربوط به طبقه جنگاور است. بررسی پوشک به تصویر درآمده در این طبقه، می‌تواند علاوه بر بازنگاری‌الگویی پوشک جنگ عصر صفوی، به تأثیر روایت شاهنامه، سنت نگارگری و دیگر جریان‌هایی که بر مصورسازی جامگان نفوذ داشته‌اند، بپردازد. نتایج کلی پژوهش، بیانگر آن است که نگارگری روایی نقش بسزایی در نمایش پوشک جنگاوران در صحنه‌های حمامی شاهنامه داشته است و نگارگران از پوشک به عنوان نمادی در جهت نمایش اوضاع سیاسی و نظامی استفاده کرده‌اند. مقاله حاضر از حیث ماهیت، بنیادی-کاربردی، از نظر روش، تاریخی-تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات، کتابخانه‌ای-اسنادی است.

واژه‌های کلیدی: صفوی، نگارگری، شاهنامه ۹۵۳ هـق، پوشک، جنگاوران.

1- Email: N.z3668@gmail.com

2- Email: farrokhfar@neyshabur.ac.ir

* (تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۲/۲۹ - تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۹/۱۸)

این نوشتار، برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته پژوهش هنر با عنوان «توصیف و بررسی پوشک در شاهنامه دستنویس ۹۵۳ هـق پاریس» است که توسط نفیسه زمانی و به راهنمایی دکتر فرزانه فرخفر در دانشگاه نیشابور تابستان ۱۳۹۶ به انجام رسید.

اسنادی است. جامعه بررسی را ۱۰ نگاره منتخب از مجالس رزم شاهنامه مذکور تشکیل می‌دهد.

مقدمه

از میان ادوار تاریخی ایران دوره صفویه به عنوان دوره شکوفایی هنر و فرهنگ یاد می‌شود که متأثر از نوع حکمرانی حاکمین می‌باشد. آن‌چه در منابع مکتوب چون سفرنامه دلاواله آمده، بیانگر آن است که پوشش اهمیت ویژه‌ای در عصر صفوی داشته است؛ بهطوری که مناصب مختلف با توجه به نوع پوشش آن‌ها مشخص می‌شند (دلاواله، ۱۴۳۷: ۱۳۷۰). یکی از این مناصب مهم طبقه جنگاوران بوده‌اند که حافظ مرزهای سیاسی صفویان به شمار می‌رفتند. درجه بالای اهمیت این طبقه بی‌شك در پوشش آن‌ها نیز نمودار گشته است. برای بررسی پوشش جنگاوران صفوی به دلیل نبود دوربین عکاسی با کمیود منابع تصویری روبه‌رو هستیم. تنها موارد مورد استناد که تصویری را پیش‌رو بگذارند، نسخ مصور این عهد می‌باشند. در میان نسخ ممتاز مصور این عهد، شاهنامه ۹۵۳.ه.ق.، توسط زیده‌ترین هنرمندان مکتب تبریز مصور گردیده که با ۴۹ نگاره به بازنمایی جنگاوران و رزم‌آوری‌هایشان اختصاص یافته است. بررسی‌های اجمالی نشان از آن دارد که نگارگران نسخه مذکور، طبقه جنگاور را با پوششی به تصویر کشیده‌اند که فارغ از مقام و مناصب نظامی عصر صفوی است. همین نکته، انگیزه مهمی را در این پژوهش فراهم ساخت تا خوانش این جامگان و ریشه‌های تصویری آن‌ها با دقت دنبال شود. پرسش این است: پوشش جنگاوران در شاهنامه ۹۵۳.ه.ق. پاریس چه ویژگی‌هایی را به نمایش می‌گذارد؟ فرضیات پژوهش بر این نکته استوارند که محتملاً نگارگران این نسخه، تحت تأثیر نگارگری روایی بوده‌اند، چرا که از پوشش، جهت نمایش مقصود خویش بهره برده و به دنبال آن از ترسیم فرم‌های مختلف پوشش شناسایی چگونگی پوشش طبقه جنگاور در نسخه شاهنامه ۹۵۳.ه.ق. پاریس است. همچنین سنجش میزان تأثیرگذاری نگارگری روایی و نمادگرایی در نمایش پوشش جنگاوران مدنظر می‌باشد.

روش تحقیق

مقاله حاضر از حیث ماهیت، بنیادی-کاربردی، از نظر روش، تاریخی-تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات، کتابخانه‌ای-

پیشینه تحقیق

موضوع پوشش تاریخی بارها مورد مطالعه قرار گرفته و در اکثر تحقیقات این حوزه، به پوشش جنگاوران نیز در کنار پوشش دیگر طبقات اجتماعی، اشاره شده است. از جمله پژوهش‌های مرتبط، مقاله «پوشش دوران صفویان و قاجاریان» از سری مقالات چاپ شده در حوزه پوشش در کتاب پوشش در ایران زمین می‌باشد. نویسنده به کلیه پوشش این دوره می‌پردازد و به تصاویر و متون ادبی بازمانده از عصر صفوی استناد می‌کند اما در این میان نام یا نگاره‌ای از شاهنامه ۹۵۳.ه.ق. پاریس مشاهده نمی‌شود (سوداوار، ۱۳۸۳: ۱۹۳).

مقاله دیگر «بررسی تطبیقی پوشش رزم بر اساس مطالعه نگاره‌های نسخ خطی در مکاتب هرات و تبریز» می‌باشد که در آن توصیفی از پوشش جنگاوران با توجه به نگاره‌های مکتب هرات و تبریز آورده شده است گرچه مقاله مذکور اطلاعاتی را در زمیته پوشش رزم دوره صفویان می‌دهد اما در منابع مورد استناد آن، نامی از شاهنامه ۹۵۳.ه.ق. پاریس نمی‌باشد (زارعی و دولتی، ۱۳۹۶: ۷۱). از دیگر پژوهش‌های انجام شده در حوزه پوشش صفویه که در آن پژوهشگر به پوشش مناصب نظامی نیز توجه داشته مقاله «مطالعه تطبیقی کلاه مردان در سفرنامه‌ها و نگاره‌های دوران صفوی با تأکید بر دیوارنگاره‌های کاخ چهلستون اصفهان» است که در آن نیز به نگارگری استنادی نشده است (نقوی و مراثی، ۱۳۹۱: ۱). پژوهشگر کتاب رزم‌نامه کنیزک با محوریت پوشش نبرد رستم، به نگاره‌های نسخ مصور شاهنامه استناد کرده است. در این میان نام نسخه ۹۵۳.ه.ق. پاریس نیز مشاهده می‌شود اما در مقاله مذکور، پژوهشگر تنها از تصویر برای نمایش پوشش رستم در نگاره‌های مختلف استفاده کرده است. در ضمن همان‌طور که از نام آن هویداست تنها به پوشش نبرد رستم توجه داشته و پوشش دیگر جنگاوران مورد نظر نویسنده نبوده است (اکبری مفاخر، ۱۳۹۵). مقالات دیگری نیز در این حوزه وجود دارد، اما موردي که بتوان از آن به عنوان منبع قابل استناد نام برده، یافت نشد.

پوشش جنگاوران عصر صفوی

تن پوش ویژه نبرد عصر صفوی شامل: خفتان، زره، چهارآینه، ساعدبند و ساقپوش است. خفتان یا همان کژاغند زیر زره و برای جلوگیری از ضربات شمشیر استفاده می‌شده و به همین منظور بین آستر و پارچه اصلی ریزه‌های ابریشم قرار می‌دادند (چیتساز، ۱۳۹۳: ۸۸). زره به عنوان تن پوش اصلی می‌باشد و متتشکل از حلقه‌های آهنین ریز به هم پیوسته بوده و قد آن تا حوالی زانو می‌رسیده است. چهارآینه نیز همچون دیگر تن پوش‌های نبرد ماهیت ضد ضربه داشته و از چهار یا پنج ورق فولادی که با بندهایی به هم متصل می‌شده و شکم، پشت و پهلوی جنگاور را می‌پوشاند است (غیبی، ۱۳۸۷: ۴۲۲). همچنین ساعدبند و رانپاها فلزی یا چرمی و یا بافته‌های متراکم ساقه‌های گیاهی نیز مورد استفاده جنگاوران قرار می‌گرفته است (چیتساز، ۱۳۹۳: ۵۹۹).

آنچه به عنوان پوشش سر جنگاوران یاد می‌شود کلاه خود می‌باشد که در عصر مزبور، دارای حلقه‌های متصل به هم فلزی در دور کلاه، برای محافظت گردن بوده است (سودآور، ۱۳۸۰: ۱۵۰); اما در منابع از کلاه‌های متفاوت برای هر گروه نظامی یاد می‌شود. گروه قورچی‌ها و قوللرها «تاج حیدری» برسرمی گذاشتند و دور آن را پارچه‌ای سپید می‌بستند (نقوی و مراثی، ۱۳۹۱: ۶). تفنگچی و جزايری نیز کلاه ساده‌ای با لبه‌ای برگردان به روی کلاه که چاکی روی برگردان دیده می‌شد، بر سر می‌گذاشتند (همان). جنس کلاه جزايری‌ها ماهوت بود (شاردن، ۱۳۷۴: ۱۱۹۶). به احتمال زیاد کلاه‌های نامبرده به دلیل آن که مقاومتی در برابر ضربه نداشته‌اند تنها حالت تشریفاتی داشته و در زمان غیر از نبرد استفاده می‌شده و در حین جنگ همان کلاه‌خود را بر سر قرار می‌دادند.

جنگاوران و پهلوانان در شاهنامه فردوسی

معنای لغوی واژه «پهلوان» در فرهنگ معین عبارت است از: ۱- سخت توانا، دلیر و شجاع. ۲- درشت‌اندام، عظیم‌الجثه. (معین، ۱۳۸۹). معنای لغوی واژه «جنگاور» نیز عبارت است از: جنگجو- جنگی، دلیر، شجاع (همان). گرچه دو واژه معنایی مترادف یکدیگر دارند: اما ظاهراً در شاهنامه فردوسی معنای مستقل دارند. از آن‌جا که شاهنامه یک نمونه ادبی

طبقه جنگاوران در عصر صفوی

صفویه، همچون دولتهای دیگر از تشکیلات نظامی برخوردار بود؛ این تشکیلات با استناد به منابع مختلف عبارتند از: قزلباشان که اشرافیت نظامی دولت صفوی و یا به تعییر سنتی اسلامی، اهل شمشیر را تشکیل می‌دادند (سیوری، ۱۳۸۰: ۱۶۲). صدرکه وظیفه آن هماهنگی مذهبی و پیوند میان نهاد سیاسی و نظامی با نهاد مذهبی بوده و معمولاً رده نظامی داشتند و گاهی هم فرماندهی نظامی نصیب آن‌ها می‌شد (همان: ۱۶۷). از دیگر مقامات نظامی امیرالامرا بود که فرمانده نظامی و لشکری محسوب می‌شد (همان: ۱۶۸). سپاهی نیز از قورچی‌ها وجود داشت که تحت نظر قورچی‌باشی بودند (کمپفر، ۱۳۶۳: ۵۶) و از قبیله ترکان افشار انتخاب می‌شدند و در ابتدا زیر نظر امیرالامرا فعالیت می‌کردند (سیوری، ۱۳۸۰: ۱۶۹). با به تخت نشستن شاه عباس تغییری در مناصب نظامی رخ داد. طبق سفرنامه شاردن، سپاه شاه عباس متتشکل از پیاده‌نظام (تفنگداران) و سواره‌نظام (قزلباشان) بوده است. همچنین گروه کوچکتری از زمان شاه صفی به نام صوفیان وجود داشت که نگهبانی از شاه را بر عهده داشتند و سلاحشان تبرزین و شمشیر و خنجر بوده است (شاردن، ۱۳۷۴: ۱۱۹۰). شاه مذکور سپاهی از چرکسیان و گرجیان به نام «غلامان شاه» تشکیل داد که کم ارتقاء مقام یافتند تا آن‌جایه در سال ۱۰۰۷ ه.ق. «غلامی اللہوردی خان نام، فرمانده کل قوا مسلح شد» (سیوری، ۱۳۸۰: ۱۷۳).

به طور کلی در این دوره سپاه صفوی متتشکل از قورچی‌ها سواره‌نظام و قوللرها پیاده‌نظام و تفنگچی‌ها بوده است. سرپرستی قوللرها به دست «قوللر آغا‌سی» و فرماندهی تفنگچی‌ها نیز زیر نظر «تفنگچی آغا‌سی» بوده و هر سه گروه را «سپه‌سالار» فرماندهی و هدایت می‌کرده است (کمپفر، ۱۳۶۳: ۸۹). گروه تفنگچی‌ها از رسته‌های شکل‌یافته زمان شاه عباس می‌باشد (شوستر والسر، ۱۳۶۴: ۳۵). در کنار رسته‌های مذکور، گروه جزايری‌ها نیز وجود داشت که سلاحشان تفنگ و خنجر و شمشیر بود (شاردن، ۱۳۷۴: ۱۱۹۶). جزايری‌ها زیر نظر «ایشک آغا‌سی باشی» عمل می‌کردند (نقوی و مراثی، ۱۳۹۱: ۶). ایشک آغا‌سی باشی، آخرین مأمور عالی‌رتبه محسوب می‌شد و کار او بیشتر تشریفاتی بود (سیوری، ۱۳۸۰: ۱۷۴).

شاهنامه دستنویس ۹۵۳ ق.ق پاریس

عصر صفوی، دوره اعتلای هنری ایران بوده است و بازتاب آن را می‌توان در هنر نگارگری صفوی مشاهده نمود. تکامل نگارگری صفوی در سه مکتب، تبریز دوم، قزوین، مشهد و اصفهان نمود پیدا می‌کند. یکی از نسخ مربوط به مکتب تبریز دوم، شاهنامه ۹۵۳ ق.ق پاریس است. کتاب مذکور در حدود سال ۹۵۳ ق.ق با مقدمه معروف «بایسنقری» آغاز می‌شود و در حدود سال ۹۸۸ ق.ق نگارش آن به پایان می‌رسد. این نسخه در دو روایت نوشته شده است که روایت اول در میانه رجب ۹۵۰ ق.ق، پس از پایان یافتن مقدمه بایسنقری آغاز می‌شود و سه سال بعد در جمادی‌الثانی ۹۵۳ ق.ق پایان می‌یابد. بخش مقدمه شامل صفحات ۳ چپ تا ۱۴ و روایت اول از ورق ۱۴ چپ تا ۵۵۱ می‌باشد. روایت دوم با خطی دیگر از ورق ۵۵۲ چپ تا ۶۱۵ ادامه پیدا کرده و در داستان‌های مربوط به افراسیاب و پادشاهی‌وی ناتمام می‌ماند (ریشار، ۱۷۷: ۱۳۸۳). شاهنامه ۹۵۳ ق.ق پاریس ۷۰ نگاره دارد و دو نگاره اول مربوط به یک مجلس بوده و در صفحات ۳ راست و ۳ چپ به تصویر درآمده است. مدت طولانی نگارش نسخه راه را برای هنرنمایی هنرمندان و نگارگران مختلف باز نموده است؛ بنابراین نسخه مزبور جای قلم هنرمندان بزرگ صفوی بوده که در یک مجموعه جمع شده است. این نسخه در سال ۱۱۵۲ ق.ق در اصفهان توسط فردی به نام «ژان لوتر» خریداری شد و هم‌اکنون در کتابخانه ملی پاریس نگهداری می‌شود (همان: ۱۷۷).

بررسی پوشاش جنگاوران در نسخه ۹۵۳ ق.ق پاریس

جامعه بررسی: از میان ۷۰ نگاره شاهنامه ۹۵۳ میلادی پاریس، ۴۹ نگاره آن به مجالس رزم، نمایش طبقه جنگاوران و پهلوانان، نبرد انسان با انسان، انسان با حیوان و لشگر بالشگر اختصاص دارد و پوشاش جنگاوران با فرمی مشترک در تمامی این نگاره‌ها نقش بسته است. بررسی اجمالی نگاره‌های این نسخه، نشان از آن دارد که تنوع پوشش جنگاوران در ۴ دسته کلی: ۱) پوشش جنگاوران عادی، ۲) پوشش نبرد رستم، ۳) پوشش نبرد اولاد دیو و ۴) پوشش اسبان جنگی قابل تفکیک‌اند. تفکیک پوشاش «رستم» و «اولاد دیو» در دو دسته مجرماً، به دلیل تفاوتی است که در نوع پوشش نبرد این دو شخصیت

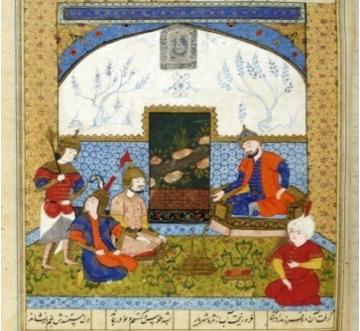
حماسی می‌باشد و «یکی از سازه‌های بنیادین آثار حماسی، وجود بن‌مایه جنگ است... و یکی از جنبه‌های مرتبط با این بن‌مایه که در هیچ اثری قابل تقلید و پیروی نیست جلوه وصف پیکارها، آوردگاه‌ها و جنگاوران است» (جعفرپور و علوی مقدم، ۱۳۹۰: ۵۱). بنابراین گروهی از جنگاوران در رزم‌آفرینی‌های فردوسی وجود دارند؛ علاوه بر این یکی از بخش‌های مهم شاهنامه، پرداختن فردوسی به دوره «پهلوانی یا دوره کیانیان» است. در این دوره «شاه و پهلوان، شخص مستقل و معنادار اسطوره‌ای دارند» (چمن‌آراء، ۷: ۱۳۹۴). در واقع فردوسی اسطوره‌سازی نموده و موجب آن شده است که پهلوان شاهنامه، شخصیتی نیمه‌خدایی و نیمه انسانی یابد و آن‌چه او را هدایت می‌کند عقل و درک وی نیست؛ بلکه تقدیر ایزدیست که از قبل برای او رقم خورده است.

«پردازش شخصیت‌های اسطوره‌ای تا آفرینش پهلوانان شاهنامه در تحلیل‌های روان‌شناسانه جذابیتی فراتر از یک روایت انتزاعی حماسه و افسانه‌ای دارد و این اوج قدرت سرایش داستان حماسی شاهنامه است که آن را بالاتر از دیگر حماسه‌های میان اقوام دیگر قرار می‌دهد. پوسته بیرونی این پهلوانان چنان در پیوستگی اجتماعی توده‌ها شکل می‌بздیرد که ظفر و پیروزی‌ها و کامیابی آن‌ها دست توانمندی است که آمال و آرزوها در آن تجلی می‌کند و در واقع پهلوان نماینده مردم و جزئی از مردم است و ناکامی او هم شکست مردم» (همان). بهطور کلی فردوسی در شاهنامه برای پهلوان، صفاتی قائل شده که عبارت است از: عدم خیانت به کشور و شاه زمانه، فره ایزدی یا همان نیروی مینوی و نگهبان، دارنده رزم‌افزارهای خاص مانند گرز کله‌گاوی (جعفرپور و علوی مقدم، ۱۳۹۰: ۵۸)، البته با مطالعه متن شاهنامه آشکار است که پهلوانان شاهنامه دارای ویژگی‌های اخلاقی و رفتاری نیز بوده‌اند که بی‌شك متأثر از همان فره ایزدی آنان بوده است و این در حالی است که جنگاور شاهنامه همچون دیگر آدمیان بوده و مسیر خیر و شر را می‌توانسته بپیماید و نیرویی نگهدارنده او نبوده است و دارای هیچ یک از صفات خاص پهلوانان شاهنامه نمی‌باشد و تنها آن‌چه او را شایسته پیکار کرده قدرت جسمانی و شجاعت اوست.

بیشترین اطلاعات تصویری را در خصوص انواع پوشاش نبرد و گونه‌های مختلف پوشش جنگاوران و پهلوانان و اسبان جنگی در اختیار می‌گذارند، انتخاب گردیدند. نگاره‌های منتخب به ترتیب شماره برگ نسخه اصلی در جدول ذیل آورده شده است.

در شاهنامه ۹۵۳ هـ پاریس مشهود است. منبع کلیه نگاره‌ها، فایل نسخه مصور و کامل شاهنامه ۹۵۳ هـ است که در سایت کتابخانه ملی پاریس موجود آپلود شده است (<http://www.bnf.fr>). به همین منظور، از میان نگاره‌های نسخه، ۹ نگاره که

جدول ۱: نگاره‌های مورد بررسی در شاهنامه ۹۵۳ هـ پاریس

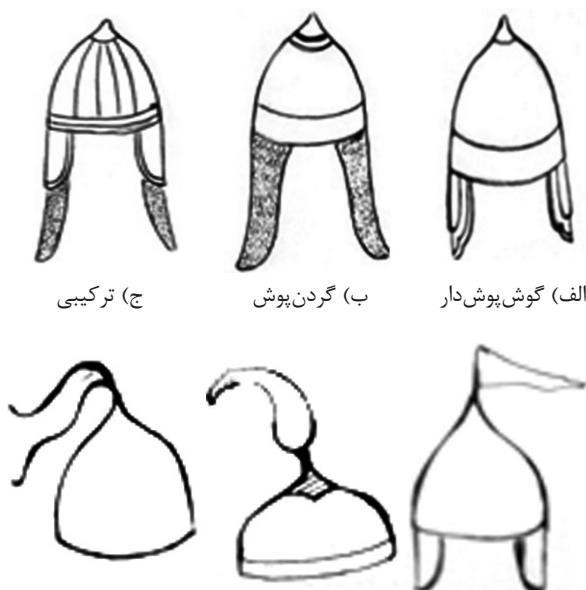
نام نگاره	شماره برگ	
دیدار کیقباد با سپاهیان و رستم	۵۹۷	
جنگ رستم با افراسیاب بار اول	۶۶۷	
نبرد رستم با اولاد دیو	۷۳۷	
دیدار رستم با شاه و سرداران اسیر	۷۵۲	

	برگ ۱۵۵۲	نبرد ایرانیان و فریبزر با ترکان
	برگ ۱۸۳۷۲	گرفتار شدن خاقان چین به دست رستم
	برگ ۳۰۲۷	جنگ رستم با ترکان
	برگ ۳۱۹۲	رزم رستم و اسفندیار
	برگ: ۱۴۱۲	دیدار کیخسرو با رستم

همچنین لبه منحنی گوشپوش گاهی از فرم هلال‌های کوچک‌تری تشکیل شده و یا دو تکه روی هم به شکل کوتاه و بلند قرار گرفته است (تصویر ۱-الف).

۲- به دور فرم گنبدی به غیر از بخش جلوی صورت، قطعه‌های بلند و پهن که تا پشت گردن را می‌پوشاند و روی شانه‌ها آویزان مانده، نصب گشته و گویی از زنجیرهای به هم پیوسته ساخته شده است (تصویر ۱-ب).

۳- در این مدل، کلاه‌خود شماره ۱ با ۲ ترکیب شده و در واقع متتشکل از گوشپوش و گردن‌پوش است (تصویر ۱-ج). کلاه‌خودها مزین به قطعات الحاقی همچون: پرچم‌های رنگین (تصویر ۱-د)، تک‌جقه (تصویر ۱-ر) و گاهی یک یا دو رشته موی آویزان که به حالت مارپیچ از بالای کلاه‌خود آویزان می‌باشند (تصویر ۱-س).

تصویر ۱: نوع کلاه‌خود در پوشش جنگاوران عادی، نسخه شاهنامه ۹۵۳ پاریس (طراحی شده توسط نگارنده: ۱۳۹۷).

ب) شانه‌پوش: پوششی جلوبرسته به شکل نیم‌دایره و دارای یقه گرد و تنها شانه‌ها و سرشانه‌ها را تا پیش‌سینه می‌پوشاند و در نگاره‌ها به رنگ خاکستری دیده می‌شود که جنس فلزی و فولادی را القا می‌کند. احتمالاً این پوشش در پشت دارای بندهایی جهت سهولت در به تن کردن، دارد (تصویر ۲-الف).

ج) ساعدبند: این پوشش همان‌طور که از نامش مشخص

مبانی تحلیل

از آن‌جا که در نگاره‌ها تنوع شخصیتی جنگاوران و پهلوانان وجود دارد که موجب تنوع پوشش رزم شده است، مطالعات این پژوهش بر مبنای پوشش جنگاوران عادی، پوشش نبرد رستم، پوشش اسبان جنگی تفکیک می‌شود. بدین ترتیب تنوع پوشش نبرد هر کدام از این طبقات، جداگانه مورد بررسی قرار می‌گیرد و در نهایت در جداول تطبیقی، قیاس داده می‌شود. در خصوص پوشش نبرد جنگاوران و پهلوانان، انواع پوشش نبرد شامل کلاه‌خود، تن‌پوش، ساعدبند، ساق‌بند و پاپوش مذکور است.

تحلیل و بررسی پوشش

پوشش نبرد جنگاوران عادی: با توجه به نگاره‌ها، این افراد شامل سواره‌نظام‌ها و پیاده‌نظام‌ها می‌شده‌اند. تقریباً پوشش هر دو دسته مشابه است؛ تنها سواره‌نظام‌ها دارای ساق پوش و کلاه‌خود همراه با گردن‌پوش هستند. بررسی پوشش جنگاوران در نسخه ۹۵۳ ه.ق. پاریس، نشانگر این است که عموم جنگاوران عادی، ملبس به پوشش نبرد هستند. این پوشش شامل: کلاه‌خود- شانه‌پوش- ساعدبند- ساق‌پوش و تن‌پوش است که به ترتیب مورد مطالعه قرار گرفتند و با توجه به طرح اصلی در نسخه مزبور توسط نگارنده طراحی شده‌است.

(الف) کلاه‌خود: این پوشش، مهم‌ترین و شاخص‌ترین پوشش جنگاوران در نگاره‌های شاهنامه ۹۵۳ ه.ق. پاریس است. کلاه‌خود موجود در این نسخه، متتشکل از فرمی گنبدی است که در مرکز بالای سر، برآمدگی تیزی داشته و گاهی به جای برآمدگی، میله‌ای کوتاه قرار دارد. این میله که به «چوب میزانه» نیز معروف است در نگاره «دیدار کیقباد با سپاهیان و رستم» به شکل بلندتر دیده می‌شود. فرم گنبدی کلاه‌خود در همه نگاره‌ها یکسان بوده و آن‌چه موجبات تمایز کلاه‌خودها را فراهم آورده، قطعات الحاقی و تزیینات آن است که سه مدل اصلی را نمایان می‌سازد:

۱- دارای قطعاتی به شکل منحنی یا مستطیل‌هایی که در پایین فرم هلال را گرفته و به عنوان گوش‌پوش در کناره‌های کلاه گنبدی، بر روی گوش‌ها قرار دارد که گاهی به رنگ فولاد و گاهی طلایی‌رنگ و یا ترکیبی از این دو رنگ است؛

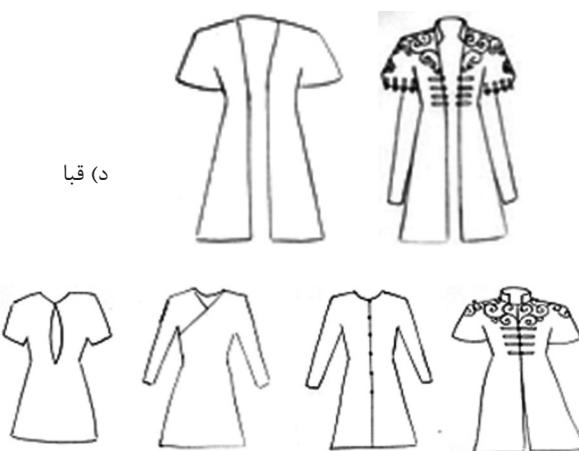
مردان درباری نسخه ۹۵۳ م.ق پاریس برتن دارند و حالت پیکره به شکل نشسته است (تصویر ۳-۵).

(ج) کمربند

(ب) پیراهن زیر

(الف) شلوار

تصویر ۴: انواع پیراهن رو در پوشش جنگاوران عادی، نسخه شاهنامه ۹۵۳ پاریس (همان).

۲-۳-۵-پوشش نبرد رستم: در میان جنگاوران شاهنامه ۹۵۳ م.ق. پاریس، رستم با پوشش خاکش خودنمایی می‌کند. نام رستم، آوازه‌ای بلند در ادبیات حماسی ایران دارد؛ «رستم و خاندانش در شاهنامه به عنوان شاهان سیستان در شرق ایران توصیف شده‌اند و غالباً خود رستم سگزی سکا شمرده شده است» (سرخوش کرتیس، ۱۳۷۳: ۴۳). او در ابتدا کنار پدر پهلوانش زال در صحنه‌ها حضور می‌یابد تا آن‌که در نوجوانی پیل سپیدی را از پای در می‌آورد و موجب تحسین همگان می‌شود و از آن پس ملقب به «پیلتون» می‌شود (اکبری مفاخر، ۱۳۹۵: ۲۰۴) و به دنبال آن نبردهای بسیار را پیروزمندانه پشت سر می‌گذارد تا در نهایت به حیله برادرش «شگاد» به کام مرگ فرستاده می‌شود. در شاهنامه ۹۵۳ م.ق پاریس ۲۰ نگاره به پیکارهای رستم اختصاص یافته است؛

است، محافظ دستان بوده و ترکیبی از چند قطعه آهنین می‌باشد؛ در ابتدا فرمی حلقوی پهن به عنوان مج‌بند به دور مج دست قرار گرفته و بعد قطعه‌ای مستطیلی به پهنانی زیر دست از مج تا آرنج که یک سر آن به مج‌بند متصل و زیر دست قرار گرفته و طرف دیگر آن فرمی منحنی دارد. این قطعه بلند به وسیله بند روی دست محکم می‌شود. (تصویر ۲-ب) ساعدبند و شانهپوش در همه نگاره‌ها برای جنگاوران ترسیم نشده است.

۵-ساق‌بند: تکه‌ای آهنین بلند که از قسمت مج تا زانو را در جلو پوشانده و در قسمت زانو به قطعه‌ای دایره‌ای شکل که روی آن نقش گلی برجسته دیده می‌شود، وصل گشته است ساق‌بند در پشت به وسیله چند بند محکم شده است. (تصویر ۲-ج) تقریباً در تمامی نگاره‌های مربوط به جنگاوران بر تن جنگجویان، ساق‌بند دیده می‌شود. در ضمن به دلیل قرار گیری پیراهن تا زانوان، مشخص نیست که آیا ساق‌بند به قطعه‌ای دیگر به نام رانپا^۱ (غیبی، ۱۳۸۷: ۱۷۳)، متصل گشته یا خیر؟

(ب) ساعدبند

(الف) شانهپوش

تصویر ۲: شانهپوش، ساعدبند و ساق‌بند در پوشش جنگاوران نسخه شاهنامه ۹۵۳ پاریس (طراحی شده توسط نگارنده: ۱۳۹۷).

ر) تنپوش: به غیر از پوشش خاص نبرد که بر سرشانه و ساعد و ساق جنگاوران قرار می‌گرفت و در توضیحات پیشین بدان اشاره شد، تنپوش جنگاوران شامل شلوار (تصویر ۳-الف)، پیراهن زیر (تصویر ۳-ب) و کمربند است (تصویر ۳-ج)؛ همچنین تنوعی از فرم‌های پیراهن رو نیز دیده می‌شود (تصویر ۴). در هنگام شرفیابی به نزد شاه نیز، قبایل چون

از اشتراک پوست روی دوش مادها با «بیان» رستم، ارتباطی میان رستم با آناهیتا، الهه آب‌ها نیز به وجود می‌آید، در واقع «از آنجا که پوششی زنانه برازنده و شایسته پهلوان نبوده آن را به پوست اژدها دگرگون کرده‌اند. به پیرو آن داستان رستم و بیر بیان نیز برای رستم ساخته و کم کم پوشش دوگانه بور و بیان وی به پوشش یگانه ببریان دگرگون شده است» (همان: ۴۰۲). طبق این نکته قدرت رستم و پیروزی‌های او می‌تواند از جانب آناهیتا باشد و نمود آن پوششی مشابه (بیری یا پوستین) میان این دو است (تصویر ۶-الف و ۶-ب و ۶-ج). رستم در نسخه ۹۵۳ هـ پاریس از نگاره «نبرد رستم با افراصیاب بار اول» به ببریان ملبس می‌شود. او در کنار پوشش ببریان از پوشش عمومی مردان همچون: شلوار و پیراهن زیر و ... نیز استفاده کرده است. در واقع آن‌چه پوشش نبرد رستم را کامل می‌کند، ساعدهبند و ساق‌پوش اوست.

جامگان ببریان در نگاره‌های شاهنامه ۹۵۳ هـ پاریس با «کله‌پلنگی» ای مشاهده می‌شود، چنان‌که در نگاره‌ها به چشم می‌آید سر پلنگ سفیدرنگ با نقوش مشکی و دو چشم باز و بینی است. کلاه کله‌پلنگی رستم خود حکایتی دارد که البته در شاهنامه به آن اشاره‌ای نشده است و آن‌چه گره از راز تصویر کلاه مذکور باز می‌کند، روایت «گورانی هفت خوان رستم»^۱ است. کله‌پلنگی روی سر رستم در نگاره‌های شاهنامه ۹۵۳ هـ پاریس از نگاره «جنگ رستم با افراصیاب بار اول» به همراه ببریان بر سر رستم ترسیم شده و این در حالی است که حکایت وجودی کلاه کله‌پلنگی از هفت پیکار بعد از جنگ با افراصیاب، می‌باشد. در واقع کلاه کله‌پلنگی نماد رستم گشته و نگارگران بسیاری از نسخه‌های شاهنامه بر اساس این پیش‌آگاهی، رستم را با این کلاه بدون توجه به زمان پیدایش کلاه به تصویر کشیده‌اند؛ مانند: شاهنامه شاه تهماسبی (اکبری مفاخر، ۱۳۹۵: ۲۵۳). کلاه کله‌پلنگی در نگاره‌های نسخه ۹۵۳ هـ پاریس ظاهرًاً روی کلاه‌خود رستم قرار گرفته و گاهی میله مرکزی بالای کلاه‌خود که به چوب میزانه نیز معروف است روی آن مشاهده می‌شود. کلاه‌خود اشاره شده در همه نگاره‌ها به تکه‌ای از زنجیرهای یکپارچه متصل است که دورتاور سر را به غیر از صورت پوشانده و بلندی آن تا شانه‌ها و پشت گردن است (تصویر ۱۴-د). در

اولین نگاره مربوط به رستم، نگاره «جنگ رستم با پیل سپید» است که رستم با چهره‌ای بدون محاسن و جشه‌ای کوچکتر از باقی نگاره‌ها مشاهده می‌شود. جامگان وی شامل: پیراهن رو، پیراهن زیر و کمربند است و ظاهراً ویژگی مصنونیت از حملات و ضربات را ندارد و گوبی بیشتر نمایش فرم عمومی پوشش مردان بوده و مربوط به پوشش نبرد نیست؛ بلکه هدف نگارگر، نمایش قدرت رستم بدون نیاز به پوشش نبرد می‌باشد. جامگان رستم خفتانی پوستین با آستین کوتاه و جلو باز که توسط دکمه‌های ریزی بسته شده و به دور لبه آستین آن خَزی قرار دارد (تصویر ۵-الف). یقه آن به شکل هفت بود و در برخی نگاره‌ها به حاشیه‌ای از خز (یا یقه‌ای از خز) مزین گشته و گاهی بدون خز و ساده است (تصویر ۵-ب). خفتان یاد شده، پوشش مشهور رستم به «بیر بیان» است که مشخصه اصلی رستم در پیکره‌های نسخ مصور شاهنامه می‌باشد (تصویر ۵-الف). دو بحث کلی در مورد بیر بیان وجود دارد:

- آن‌که در شاهنامه فردوسی آمده و بیر بیان به عنوان یک جامه واحد برای رستم به کار رفته است (اکبری مفاخر، ۱۳۹۵: ۱۰۱).

۲- در حمامه‌های گورانی که «بیر/ بور» به عنوان خفتان بوده و «بیان پوستی» جدا که بر شانه رستم انداخته می‌شده است (همان: ۲۰۳).

اگر «بیان» را جدا از «بور یا بیر» بدانیم پوشش رستم یادآور پوشش مادها می‌باشد که بر روی لباس اصلی خود پوستی (پوست یوزپلنگ یا گوسفند) بر شانه خود می‌افکندند (دیاکونوف، ۱۳۴۵: ۳۳۶). شایان ذکر است که در فارسی باستان واژه «بیان» معنای «خدایان» را داشته است (سودآور، ۱۳۸۰: ۱۶۷) و جالب توجه است که «آناهیتا» الهه آب‌ها نیز پوششی این چنین دارد. در سرود مربوط به آناهیتا در آبان یشت، آناهیتا با لباسی بلند و آستین‌های بلند توصیف شده که روی لباس، در زیر، سینه‌بندی بسته شده و بر روی این ردا، تن پوشی از خَز بر شانه‌ها افکنده است (Gropp, 1996: 752). این پوشش زنانه در سنگ‌نگاره تاق بستان کرمانشاه به تصویر درآمده و شامل دو بخش: «پوست-bawri (بیر جانور معروف) و پایتی-dana (پیام ردا) زرین بر سگ آبی... و بالاپوشی (paiti- dana) (پیام ردا) می‌باشد. بدین‌سان جدا

ب) طرح خطی پوشش آناهیتا (ج) ببربیان رستم

تصویر ۶: پوشش آناهیتا و تطبیق با ببربیان رستم (طراحی شده توسط

نگارنده: ۱۳۹۷)

در نگاره‌های مربوط به پیکار رستم، حریفانش پوششی مشابه هم و طبق پوشاسک دیگر جنگاوران نسخه مزبور بر تن دارند؛ اما در دوازدهمین نگاره نسخه با عنوان «نبرد با اولاد دیو»، اولاد نیز همچون رستم خفتانی به تن کرده که وی را از سایر رُقبای رستم متفاوت ساخته است. از این جهت الزاماً پوشش او نیز بررسی می‌شود.

۳-۳-۴- پوشاسک نبرد اولاد دیو: پس از آن که رستم خوان چهارم را پشت سر می‌گذارد و از فتنه جادوگر رهایی می‌یابد، پای در سرزمینی می‌گذارد و به قصد استراحت می‌خوابد، «خداآند آن مرز و بوم، پهلوان جوان و دلیری بود، به نام اولاد» (یغمایی، ۱۳۹۶: ۱۳۹). است. دشتبان آن‌جا، وقتی رستم و رخش را می‌بیند بانگ برمه‌آورد و... رستم دو گوش او را می‌بُرد. دشتبان به سوی اولاد می‌رود و اولاد به قصد خونخواهی از دشتبانش با رستم نبرد می‌کند. رستم که پیروز نبرد است به اولاد می‌گوید: «اگر جای برمی‌سپید و پولادگندی و بید را به من بگویی و بگویی کاووس‌شاه را کجا در بند کرده‌اند، به پاداش تو را پادشاه مازندران می‌کنم» (همان: ۱۳۹).

خفتان اولاد، آستین کوتاه و جلو باز بوده و با دگمه‌های ریزی بسته شده است. رنگ پیراهن خاکستری و نقوش زنجیروار روی آن، جنسیت فلزی را که از زنجیر ساخته شده است تداعی می‌کند. دور یقه تا پایین خفتان در جلو و حاشیه آستین، نواری پهن از همان جنس خفتان ولی به رنگ طلایی

بیست و نهمین نگاره با عنوان «کشتی گرفتن پولادوند با رستم» تکه زنجیروار جای خود را به قطعه‌ای بهنام «گوش‌پوش» که به فرم مستطیل‌هایی که در پایین، شکل منحنی یا هفت گرفته‌اند، داده است (تصویر ۱۴ - ر). کلاه‌خود رستم نیز همچون دیگر جنگاوران نسخه مزبور مزین به پرچم، جقه و... می‌باشد. کلاه دارای چشم‌انداز و گویی هوشیار به اوضاع پیرامون هستند.

ج) یقه بدون خز

الف) ببر بیان

ب) یقه خز

ج) یقه بدون خز

ر) کلاه با گوش‌پوش

د) کلاه کله‌پلنگی

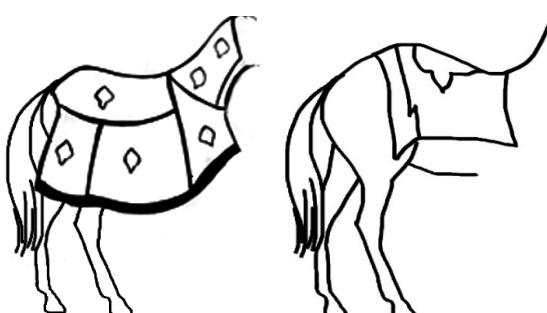
تصویر ۵: تنوع پوشش نبرد رستم، نسخه شاهنامه ۹۵۳ پاریس
(طراحی شده توسط نگارنده: ۱۳۹۷)

الف) پوشش آناهیتا (بنیادی، ۱۳۸۹: ۷۷)

پوشش کامل: فرم پوششی که تقریباً تمام بدن اسب را می‌پوشاند و در اکثر نگاره‌های مربوط به مجالس رزم مشاهده می‌شود. احتمالاً این پوشش دارای آستری بوده و مابین رویه و آستر از پنبه، کاه یا ... به جهت مصنونیت بهتر اسب از ضربات تیر پُر می‌شده است. پوشش مذکور از دو جنس پارچه‌ای و فلزی بوده و هر دو جنس از پنج تکه اصلی ساخته شده است: تکه اول از بالای سر اسب تا گردن را می‌پوشاند و تکه بعدی که پایین تکه شماره ۱ نصب می‌شود فرم بیضوی عریضی دارد که روی اسب را پوشانده و تا بالای دم اسب قرار دارد و در بالای دم اسب به شکل دو هلال به هم چسبیده می‌باشد. در سمت پایین و پهلوی اسب (در نیمرخ) معمولاً سه تکه مستطیل‌وار دیده می‌شود که تا ساق پای اسب را می‌پوشاند و در همه نگاره‌ها به حاشیه‌ای نواری ختم می‌گردد. گاهی میان سه تکه مستطیل پایین، حاشیه‌های رنگی با پهنازی متوسط قرار دارد و گاهی حاشیه‌دوزی در همه برش‌ها می‌باشد (تصویر ۸-ب).

علاوه بر قطعات ذکر شده، در برخی نگاره‌ها برش‌های بیشتری برای بالاپوش منظور شده که شامل قطعه‌ای مثلثوار در زیر گلو یا تقسیم شدن تکه روی گردن به برش‌های بیشتر می‌باشد. تزیینات بالاپوش مذکور به شکل حاشیه‌ای از نخ‌های در بهم بافته که فرم لوزی‌های تو در توی را نشان می‌دهد و به منگوله‌هایی ختم شده است. نوع فلزی این بالاپوش نیز به رنگ طلایی و خاکستری دیده می‌شود (تصویر ۸-ج). همچنین قطعه‌ای مستطیلی فلزی بر روی صورت اسب که از یک سمت تیز شده و میان گوش‌ها به شکل رها قرار دارد و جای چشمان اسب نیز خالی شده و سمت دیگر آن تا روی پوزه اسب را می‌پوشاند. این تکه گاهی به نقوش اسلیمی مزین گشته و فرم برش پیرامونی آن نیز متنوع است (تصویر ۸-د).

(ب) بالاپوش کامل اسب

(الف) قطعه پارچه روی اسب

مشاهده می‌شود (تصویر ۷-الف). کلاه‌خود از فرم زنجیروار خفتان تبعیت کرده و به قسمت کروی کلاه، زنجیرهای یکپارچه‌ای که از یک سمت صورت به سوی پشت سر رفته و به سمت دیگر صورت رسیده و آن را پوشانده است و تا حوالی شانه‌ها آویزان می‌باشد؛ روی آن یک جقه و پرچم سفید نصب گردیده است (تصویر ۷-ب). اولاد نیز با ساعدبند و ساق‌پوش دیده می‌شود (تصویر ۷-ج) و (۷-د).

(ب) کلاه‌خود اولاد دیو

(الف) خفتان اولاد دیو

(د) ساعدبند

(ج) ساق پوش

تصویر ۷: تنوع پوشش نبرد اولاد دیو در نسخه شاهنامه ۹۵۳ پاریس (طراجی شده توسط نگارنده: ۱۳۹۷).

۴-۳-۴-پوشак نبرد اسبان: در نگاره‌های نسخه ۹۵۳ هق پاریس در اکثر نبردها، جنگاوران سوار بر اسبانی هستند. این حیوانات چهارپا نیز پوششی بر تن دارند که تقریباً محافظت بدن آن‌ها از ضربات تیر دشمن است و شامل دونوع پوشش می‌باشد. **تکه پارچه:** نوعی از این نوع پوشش، پارچه‌ای مت Shank از یک تکه پارچه مستطیلی و یک تکه پارچه ذوزنقه‌ای کوتاه بوده که سمت کم پهناز آن به اندازه پهناز مستطیل و سمت عریض آن سمت دُم اسب قرار می‌گرفته است. گاهی دور آن نواری باریک وصل شده است و گاهی تنها در بخش ذوزنقه‌ای آن تزیینات حاشیه‌ای به چشم می‌خورد. همچنین روی آن در بخش نزدیک به قسمت ذوزنقه‌ای ترنجی نقش بسته است. **پوشش مذکور** دارای رنگ‌های متنوع می‌باشد (تصویر ۸-الف).

bastani bermi gerd and afsharan madi, qabai blnd and gloubaz beh ten mi krdnd (Diba, 1996: 779) (Jafaridehqi, ۲۴۷: ۱۳۹۳). Ber rooi qba, hmannd qbaj drbariyan, be dor yeqe ta howali shanheha ta pajiyan yeqe o howali piish sinne, mzin be nqosh taliyi mrof be «Tzibinat Tatarie» yodeh o ulavo ber An be dor Astin kwtah niydr hashiyeh, nowar taliyi nqsh bstte ast. Tzibinat Tatarie az zman Timuriyan ber rooi pousak mrosum grdid o shamil nqosh mowajhi be dor yeqe ta nzidiyki shanheha ke dr gloo o pshet qvar dast (Sims, 1996: 779) (Tzibir ۱۲).

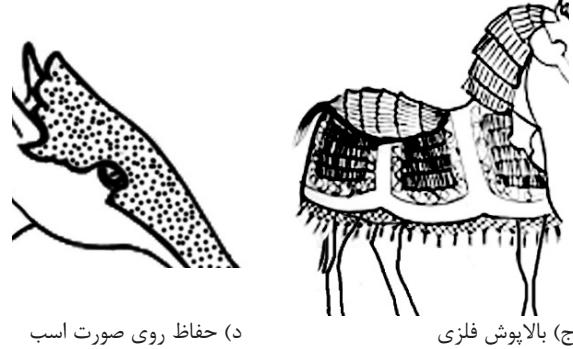
تصویر ۹ (سمت راست): قبادر شاهنامه ۹۵۳ مق. پاریس، نگاره ۲۲، برگ: ۱۴۱۲.
تصویر ۱۰ (سمت چپ): قبا، نگاره ۷، برگ: ۵۹۷.

تصویر ۱۱ (سمت راست): قبای مادها (www.vadiye.com)

تصویر ۱۲ (سمت چپ): قبا با تزیینات تاتاری، شاهنامه بایسنقری. (۱۳۵۰)
برگ ۴۷۶

- فرم کلاه خودهای به تصویر درآمده مشابه کلاه خودی است که از دوره صفوی باقی مانده و تاریخ ساخت آن را به نیمه اول قرن دهم هجری قمری ارجاع داده اند. کلاه خود به جا مانده جنسی از فولاد دمشقی و طلا دارد و شکل آن بر گرفته

د) حفاظ روی صورت اسب

ج) بالاپوش فلزی

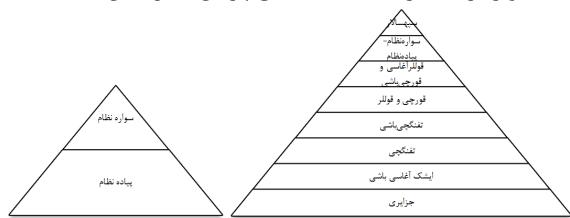
تصویر ۸: تنوع پوشش نبرد اسبیان در نسخه شاهنامه ۹۵۳ پاریس (طراحی شده توسط نگارنده: ۱۳۹۷).

۴-۵- تحلیل یافته‌ها

باتوجه به مطالعات انجام شده در خصوص شناسایی و بررسی پوشاش جنگاوران در نسخه ۹۵۳ ه.ق پاریس چند نکته به دست آمد:

- نگارگران نسخه ۹۵۳ ه.ق پاریس، تنها دو دسته پیاده نظام و سواره نظام دوره صفویرا نمایش داده اند و در تصویرسازی پوشاش آنان به سلسله مراتب جنگاوران مطابق مراتب دوره صفوی، وفادار نبوده اند؛ به طوریکه در نگاره ها نمی توان میان رسته های نظامی تفاوت آشکاری را پیدا نمود با توجه به بررسی های انجام شده در منابع مختلف می توان مناصب نظامی را با توجه به رتبه نظامی آنان در نموداری هرمی قرار داد. (نمودار ۱).

نمودار ۱: مقایسه سلسله مراتب جنگاوران عهد صفوی با جنگاوران به تصویر درآمده در شاهنامه ۹۵۳ ه.ق پاریس (نگارنده: ۱۳۹۷).

مراتب جنگاوران در دولت صفوی مراتب جنگاوران در نسخه ۹۵۳ ه.ق پاریس.

- جنگاوران در برخی از صحنه ها در برابر شاهان، با کلاه خود و قبا به تصویر درآمده اند. از قبا به عنوان پوششی درباری یاد شده (تصاویر ۹ و ۱۰) که پوشیدن آن به دوره

- پژوهشگران معتقدند «جنس پوشак نبرد از چرم یا بافته‌های متراکم گیاهی و یا از فلز بوده» (چیتساز، ۱۳۹۳: ۶۰۰)؛ بر این اساس، ظاهراً نگاره‌های نسخه ۹۵۳ هـ پاریس در زمانی طراحی شده که دیگر بافته‌های متراکم گیاهی و چرم جای خود را به فلز داده بوده. این نکته بیانگر آن است که در حوزه پوشاك جنگی، دولت صفوی به مرحله تولید داخلی تهیه پوشاكی از فلز برای جنگاوران رسیده بوده؛ همچنین می‌توان برداشت کرد که نگارگر تنها به معروفی پوشاك زمانه خود نپرداخته و در نظر داشته اعتلای متريال را نيز نشان دهد.

- بالاپوش اسبان جنگی، با نمونه‌های دوره صفوی شباهت دارد. با بررسی تطبیقی میان این نگاره‌ها با نگاره‌های شاهنامه شاه تهماسبی، مطابقت تصویری وجود دارد، اما در شاهنامه شاه تهماسبی از وضوح کامل برخوردار نیست. همچنین با تطبیق نگاره‌های نسخه ۹۵۳ هـ پاریس با شاهنامه بايسنقری در عهد تیموری (یک سده قبل از نسخه ۹۵۳ هـ پاریس)، چنین بالاپوشی برای اسبان مشاهده نمی‌شود و تنها تکه‌ای پارچه روی اسبان انداخته شده است؛ این می‌تواند بیانگر آن باشد که نگارگر به طور غیرمستقیم به تغییر سلاح‌های جنگی و نوع جنگ‌ها که از تن به تن بودن فاصله گرفته و مجهر شدن به توب و توپخانه و اسلحه گرم شدن سپاهیان ملت‌ها اشاره کرده باشد. «بنابر گزارش دالساندواری، در زمان تهماسب ۶۰۰۰ سور و قورچی وجود داشت که آنان را قزلباش می‌نامیدند. آن‌ها علاوه بر کمان و شمشیر، دارای اسلحه گرم نیز بودند» (شوستر والسر، ۱۳۶۴: ۳۴). تأسیس توپخانه نیز به زمان فرار بايزيد عثمانی به دربار ایران می‌رسد.

از «تاج حیدری» یا «تاج کلاه قزلباش» دوره صفویه است. «در رأس این کلاه‌خود دوازده قطعه چوب میزانه نصب شده، قزلباشان در جنگ‌ها به وسیله پرچم‌های کوچک قرمزی که روی چوب میزانه نصب شده بود و یا توسط روبان‌های قرمزی که اطراف لوله کوچکی که بالای چوب میزانه تو خالی قرار می‌گرفت شناخته می‌شدنند. قسمت اصلی کلاه‌خود، شیاردار است و با فولاد دمشقی ساخته شده و روی شیارهای آن طلا به کار رفته، کتیبه‌ای شکل نوار، دور تدور این کلاه‌خود نگاشته شده که ارتفاع آن ۱/۸ سانتی‌متر است و نیز دو آیه قرآن بر روی سلاح وزره حک شده و... به دنبال آن، یا محمد، یا علی» (سودآور، ۱۳۸۰: ۱۵۰) (تصویر ۱۳). خصوصیات ذکر شده با کلاه‌خود میله بلند مزین به نوار قرمز دور آن در نگاره «دیدار کیقباد با سپاهیان رستم» هماهنگ می‌باشد (تصویر ۱۴)؛ بنابراین مشهود است که نگارگران نسخه ۹۵۳ هـ پاریس در پی شبیه‌سازی فرم لباس جنگاوران با فرم پوشش زمانه خود بوده‌اند.

تصویر ۱۳ (سمت راست): کلاه‌خود صفوی (سودآور، ۱۳۸۰: ۱۵۱).

تصویر ۱۴ (سمت چپ): کلاه‌خود با گردنبوش، نگاره ۷، برگ: ۷ ۵۹. (http://www.bnf.org).

جدول ۲: تنوع پوشاك جنگاوران در نگاره‌های نسخه ۹۵۳ هـ پاریس (نگارندگان، ۱۳۹۷).

جنگجویان					تنوع پوشاك نبرد پیاده‌نظم	
	اولاد دیو	رستم	فرماندهان	سواره‌نظام		
-	-	✓	✓	✓	کلاه‌خود گوش‌بوش دار	
-	-	✓	✓	✓	کلاه‌خود با گردنبوش	
-	✓	✓	-	-	کلاه‌خود با میله بلند قزلباش	
✓	-	✓		✓	کلاه‌خود ترکیبی	
-	-	✓	✓	✓	کلاه‌خود با پرچم	
-	-	✓	✓	✓	کلاه‌خود با تک جقه	
-	-	✓	-	-	کلاه‌خود با رشته موی آویزان	
-	✓	-	-	-	کلاه‌خود با جمجمه حیوانات	
-	✓	-	-	-	بدون کلاه‌خود و سربوش نبرد	

✓	✓	✓	✓	✓	ساعدبند
✓	✓	✓	✓	-	ساقپوش
-	-	✓	✓	✓	شانهپوش
✓	✓	-	-	-	زرهپوش- خفتان
	✓	-	-	-	تن پوش با پوشش حیوانات
✓	✓	✓	✓	✓	پیراهن رو
-	✓	✓	✓	✓	پیراهن زیر
✓	✓	✓	✓	✓	شلوار رو
✓	✓	✓	✓	✓	کمربند
-	✓	✓	✓	✓	بدون تن پوش نبرد
-	✓	✓	-	-	قبا

مورد استفاده همه جنگاوران قرار گرفته اما ساقپوش تنها بر پای سوار بر اسبان یا جنگاوری که در کنار اسب ایستاده مشاهده می شود. به طور کلی نگارگر تنها برای رستم و اولاد پوشش خاص را طراحی کرده و باقی را با الگوی مشترک پوششی نمایان ساخته است. در مورد تن پوش غیر نبرد نیز، میان شخصیت ها الگوی مشترک دیده می شود و تنها قبا است که خاصه افراد والامقام در شرفیابی به حضور بزرگان می باشد.

نتیجه گیری

اختصاص یافتن ۴۹ نگاره از ۷۰ نگاره شاهنامه ۹۵۳ ه.ق پاریس چه تناییش طبقه جنگاوران، ارزش و مقام درخور توجه نگارگر و سفارش دهنده‌گان نسخه را به جنگجویان و دلاوری‌های آنان نشان می‌دهد. نتایج پژوهش نشانگر این هستند که پوشش جنگجویان صفوی دارد و در آن خبری شbahet را به پوشش جنگجویان صفوی نیست! این از تنوع پوشش سر و مناصب نظامی عصر صفوی نیست! این امر نمی‌تواند دلیلی بر ناآگاهی نگارگر به پوشش جنگاوران صفوی باشد بلکه دلیلی بر تأثیر نگارگری روایی دارد؛ نمونه کاملاً مشهود آن را می‌توان در پوشش رستم و ببریان و کلاه کله پلنگی رستم مشاهده نمود. همانطور که پیشتر نیز ذکر شد تعدادی از نگاره‌ها، دیدار شاه با جنگاوران را نمایش می‌دهند. جنگاور در کنار پوشش نبرد خود، قیای درباری نیز بر تن دارد، بنابراین نگارگر، جنگاور را همچون فردی درباری دارای منزلت و مرتبه والا دانسته است. جامعیت نگاره‌ها به

با توجه به جدول فوق، مشهود است که تمامی گروه جنگاوران، با فرم‌های متنوع سرپوش به تصویر کشیده شده‌اند که عموماً تزیینات پرچم و تک‌جقه به همراه را دارند. لازم به ذکر است که تنها رستم در داستان نبردش با پیل سفید، بدون سرپوش نبرد دیده می‌شود و دلیل آن با توجه به اصل داستانش در شاهنامه، می‌توان سن کم و کم تجربگی وی در رویارویی با وقایع یا غیرمنتظره بودن اتفاق را برداشت نمود. در ادامه باید ذکر کرد که تزییناتی چون رشته موى و يا ميله کلاه قزلباش ظاهرآ خاصه فرماندهان بوده که رستم نيز در اين جايگاه قرار مي‌گيرد. نكته ديگر در پوشش سر رستم، کلاه‌خود با فرم جمجمه حيوان است که بر سر هيج يك از جنگاوران اين نسخه مشاهده نمي‌شود و با ارجاع به داستان رستم در شاهنامه خاصه شخصيت رستم مي‌باشد و نگارگر نسخه ۹۵۳ ه.ق پاریس با اشراف به داستان رستم پوشش سر او را طراحی کرده و اين نكته در فرم پوشش خفتان پوست مانند او نيز وجود دارد. به جز رستم در نسخه مزبور، اولاد ديو نيز با خفتانی خاص بر تن به نمایش درآمده و از آنجا که هيج يك از پيكره‌ها خفتان يا زره ندارند می‌توان چنین استنباط کرد که نگارگر شخصيت ويزه‌ای برای اولاد قائل شده که می‌تواند هم از منظر قدرت و هم از منظر شخصيتی وی به جهت کمک او به رستم باشد که خود پژوهشی جدا را می‌طلبد. در تن پوش‌های ديگر نبرد همچون شانهپوش باید ذکر کرد که همه جنگاوران به جز رستم و اولاد در برخی از نگاره‌ها بر تن دارند و گاهی خير. نكته ديگر ساعدبند است که اين نيز گاهی

را گنجانده است تا بیننده ریزبین بر اوضاع سیاسی و نظامی قرن دهم هجری آگاه شود.

با بررسی پوشاک جنگاوران نسخه ۹۵۳ هـ ق آشکار می‌شود که تصویرگری پوشاک، تنها جلوه‌ای تصویری نداشته بلکه بازتابی از واقعیت اجتماعی و سیاسی نیز می‌باشد؛ بنابراین پوشاک همچون ابزاری در جهت ارائه مقصود نگارگر استفاده شده است. این نکته نشان از آن دارد که هنر مفهومی و نشانه‌شناسی هنر و پوشاک تنها مربوط به قرون اخیر نبوده، بلکه نگارگرانمکتب تبریز صفوی در بستر محدود ارتباطات نیز، آگاهانه از آن بهره برده‌اند.

پی‌نوشت‌ها

- ۱- «رانپا» همانند دو ساق پوشی بود که روی شلوار پوشیده می‌شد و در قسمت پشت بدن به کمر متصل می‌گردید و ابزار جنگی را به کمر بند آویزان می‌کردند. (غیبی، ۱۳۸۷: ۱۷۳).
- ۲- برای اطلاعات بیشتر رجوع شود به مقاله «زمانه کنیزک» (اکبری مفاخر، ۱۳۹۵: ۲۵۰-۲۵۴).

فهرست منابع

- ۰ اکبری مفاخر، آرش. (۱۳۹۵) رزمانه کنیزک. کانون فردوسی ج ۶. تهران: مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.
- ۰ بنیادی، مهدی. (۱۳۸۹). سنگنگارهای ساسانی. تهران: آبان.
- ۰ جعفرپور، میلاد و مهیار علوفی مقدم. (۱۳۹۰). بررسی تطبیقی عناصر آئینی و جنگاوری در شاهنامه و سمسک عیار. جستارهای ادبی: ۵۱-۸۴. (۱۷۵)
- ۰ جعفری‌دهقی، محمود. (۱۳۹۳). پوشش و آرایش در ایران باستان، در تاریخ جامع ایران. مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی. ج ۱۴. ۲۲۹-۴۲۱.
- ۰ چمن‌آرا، بهروز. (۱۳۹۴). بررسی و تحلیل آخر خوش شاهنامه با تأکید بر مبانی سنت شفاهی روایات حماسی. جستارهای ادبی: ۱۸۸. (۱۴-۱).
- ۰ چیت‌ساز، محمدرضا. (۱۳۹۳). تاریخ پوشاک ایرانیان از ابتدای اسلام تا قاجار، در تاریخ جامع ایران. مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی. ج ۱۹. ۵۲۱-۶۶۶.
- ۰ دلاواله، پیترو. (۱۳۷۰). سفرنامه دلاواله. مترجم: شجاع الدین

صحنه‌های مختلف نبرد چون نبرد لشگر با لشگر، انسان با انسان و انسان با حیوان می‌تواند نمادی از درگیری‌های داخلی و خارجی قلمرو حکومتی باشد که به قدرت جنگاوران پیوند می‌خورد و یادآور قدرت بالای جنگاوران در برقراری آرامش و ثبات نظامی در داخل و خارج مرزهای سیاسی باشد. نگارگر کلاه خود را به عنوان پوشش سر شناخته شده برای جنگاوران، بر سر فرمانده و سرباز گذاشته و همه آن‌ها را به یک چشم دیده و میان آن‌ها هیچ تمایزی قائل نگشته؛ این نکته، نشان درایت نگارگر است، زیرا به شکلی نمادین به سربازان نیز احترام گذاشته تا سربازان با وفاداری بیشتر به درباری که برای سربازان احترام و منزلت قائل‌اند، خدمت کنند. در ضمن یکپارچگی پوشش به تصویر درآمده، در بردارنده آن نیز است که هدف نمایش مناصب نظامی و پوشش واقعی جنگاوران صفوی نبوده و تنها قدرت نظامی مد نظر بوده است. هنرمند در محدوده تصویر سعی بر آن داشته تا حداکثر مقصود خود را بگنجاند و به همین دلیل از بالاپوش اسباب نیز به شکلی نمادین استفاده کرده است. او آینه‌ای از رویدادهای جنگی قرن دهم را ارائه می‌دهد تا بیننده، به دگرگونی نبردها آگاه شود و مجهز شدن به توپخانه و استفاده از سلاح گرم را به شکلی سمبولیک در بالاپوش کامل پیکره اسباب نشان می‌دهد.

در پرتو آن‌چه ذکر شد چنین استنباط می‌شود که نگارگر با آنکه سعی بر آن داشته تا اجتماع سیاسی و نظامی زمان خود را به تصویر کشد، از داستان‌های شاهنامه و مضمون آن‌ها نیز دور نشده است. وی رستم را از نوجوانی تا مرگ به تصویر در می‌آورد و با آگاهی از پوشش نبرد وی با او در مسیر زندگی همگام می‌شود؛ در ناکامی او شریک می‌گردد و با چشمان آگاهی که به کلاه می‌دهد تا لحظه مرگ پهلوان در کنار او می‌ماند. این نکته در مورد دیگر اسطوره‌های شاهنامه نیز همچون اسفندیار صدق می‌کند؛ بنابراین نگارگر چندین عمل را در یک نسخه انجام داده است. ظاهرآ وی عالم به بخش حماسی شاهنامه می‌باشد. در کنار آفرینش هنری خود از نگارگری روایی و هنر نگارگران پیش از خود نیز بهره برده است. او در بطن هنر خود، از نمادگرایی در جهت بیان مفاهیم بهره برده و نمادگرایی را به اوج خود رسانده و در محدوده نگاره‌های شاهنامه ۹۵۳ هـ ق پاریس حداقل مفاهیم

- معین، محمد. (۱۳۸۹). *فرهنگ فارسی*. تک جلدی. تهران: نهال نویدان.
- نقوی، منیره‌سادات و محسن مراثی. (۱۳۹۱). *مطالعه تطبیقی کلاه مردان در سفرنامه‌ها و نگاره‌های دوران صفوی با تأکید بر دیوارنگاره‌های کاخ چهلستون اصفهان. مطالعات تطبیقی هنر*. ۳ (۲). ۱۷-۱.
- یغمایی، اقبال. (۱۳۹۶). *زگفتار دهقان، شاهنامه فردوسی به نشر*. تهران: توس.
- Diba, Layla. (1996) "clothing x. in the safavid and Qajar periods" Encyclopadia Iranica, V/ 8, pp.785-808, available online at http://www.Iranicaonline.Ovg/articles/clothing_x (accessed on 30 December 2012).
- Gropp, Berd. (1996). "clothing v. in pre Eslamic Eastern Iran" Encyclopadia Iranica. V/ 7, pp752 - 754.
- Sims, Eleanor. (1996). "Clothing ix. In the Mongol and Timurid periods," Encyclopadia Iranica, V/ 8, pp.778-784, available online at http://www.Iranicaonline.Ovg/articles/clothing_ixx (accessed on 30 December 2012).
- <https://www.vadiye.com/> ۱۸ May/ ۱۶:۳۰ جمعه
- <https://www.kar-online.com/node/396> سه شنبه، ۱۹:۴۶ / ۲۰۱۱، ۲۵ اکتبر
- <http://www.bnf.fr/13/May/2018/2018/05/13/00:15/> یکشنبه
- شفا. تهران: علمی فرهنگی.
- دیاکونوف، ا. م. (۱۳۴۵). *تاریخ ماد*. مترجم: کریم کشاورز. تهران: پیام.
- رومیر، ه. ر. (۱۳۸۴). *تاریخ ایران دوره صفویان (پژوهش دانشگاه کمبریج)*. مترجم: یعقوب آژند. تهران: جامی.
- ریشار، فرانسیس. (۱۳۸۳). *جلوه‌های هنر پارسی*. مترجم: عبدالمحمد روح بخشان. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- زارعی، محمدابراهیم و مریم دولتی. (۱۳۹۶). *بررسی پوشак ایرانیان از ابتدای اسلام تا قاجار، نگره*. ۱۲(۴۴). ۷۱-۸۳.
- زرین کوب، عبدالحسین. (۱۳۹۳). *تاریخ ایران در عصر اسلامی*. در تاریخ جامع ایران. در دائرةالمعارف بزرگ اسلامی. ج ۱۰. ۱۰-۵۳۰. ۵۴۴
- سرخوش کرتیس، وستا. (۱۳۷۳). *اسطوره‌های ایرانی*. مترجم: عباس مخبر. تهران: مرکز.
- سودآور، ابوالعلاء. (۱۳۸۰). *هنر درباره‌ای ایران*. مترجم: ناهید محمد شمیرانی. تهران: کارنگ.
- سودآور، لیلا. (۱۳۸۳). *پوشاك صفويان و قاجاريان*. مترجم: پیمان متین. چاپ شده در مجموعه مقالات پوشاك در ايران زمين. ۱۹۳-۲۳۶
- سیوروی، راجر. م. (۱۳۸۲). *تحقیقاتی در تاریخ عصر صفوی*. مترجم: عباسقلی غفاری‌فرد و محمدباقر آرام. تهران: امیرکبیر.
- سیوروی، ر.م. (۱۳۸۰). *تاریخ ایران دوره صفویان پژوهشی در دانشگاه کمبریج*. مترجم: دکتر یعقوب آژند. تهران: جامی.
- شاردن. (۱۳۷۴). *سفرنامه شاردن*. ج ۳. مترجم: اقبال یغمایی. تهران: توس.
- شوستر والسر، سیبیل. (۱۳۶۴). *ایران صفوی از دیدگاه سفرنامه‌های اروپائیان*. مترجم: غلامرضا ورهرام. تهران: امیرکبیر.
- فردوسی، ابوالقاسم. (۱۳۵۰). *شاهنامه باستانی به سفارش محمد رضا شاه پهلوی*. تهران.
- کمپفر، انگلبرت. (۱۳۶۳). *سفرنامه کمپفر*. مترجم: کیکاووس جهانداری. تهران: خوارزمی.
- صادقی، زهرا. (۱۳۹۲). *تاریخ ایران در عصر صفوی*. تهران: پارسه.
- غیبی، مهرآسا. (۱۳۸۷). *هشت هزار سال پوشاك اقوام ایرانی*. تهران: هیرمند.

Reviews and Analysis of the Warriors' Clothing in the Images of Shahnameh Ferdowsi 953H., Paris*

Nafiseh Zamani¹, Farzaneh Farrokhfar²

1- M.A. in Art research, University of Neyshabur (Corresponding Author)

2- PhD. in Art Research, Assistant Professor at Faculty of Art, University of Neyshabur

Abstract

In the history of Iran fighters have always been considered as an important social class. The research in the form of warriors' clothing provides information that is useful in historical and sociological studies and is also used in the field of applied and dramatic arts. The 953 AH edition of the National Library of Paris is one of the largest and most widely used versions of figurines, created by the best painters, and most of the paintings belong to the warrior class. Examining the clothing depicted in these images can reveal not only the pattern of Safavid-era war clothing, but also the tradition of painting, and other factors that have influenced clothing's illustrations. The overall results of the research indicated that narrative painting has played a significant role in showing the costumes of warriors in the epic scenes of the Shahnameh, and painters have used clothing as a symbol to show the political and military situation. The present article was a fundamental-applied research in terms of nature. In terms of method, it was a historical-analytical research, and the method of data collection was a library-documentary one.

Key words: Safavid, Painting, Shahnameh 953 AH, Clothing, Warriors.

1- Email: N.z3668@gmail.com

2- Email: farrokhfar@neyshabur.ac.ir

***(Date Received: 2019/05/19 - Date Accepted: 2019/12/09)**

This article is based on master's thesis of art research entitle of "analysis of the warriors' clothing in the image of shahnameh ferdowsi 953 h ,paris" which is done by nafiseh zamani in 2017 at university of neyshabur under supervision of dr. farzaneh farrokhfar